

*Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri,
pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai înfrânt,
și la luptă îndrăzneț pe Nestor l-ai facut, așa, Sfinte Dimitrie,
roagă-L pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă
(Troparul Sf. Dimitrie)*

Sfântul Mucenic Dimitrie, acest mucenic vrednic de toată lauda, s- a născut în nordul Greciei, în cetatea Solon, Tesalonicul de astăzi. Din sinaxarul zilei aflăm că tatăl său era conducătorul militar al acestei cetăți, și era creștin, dar ținea în taină acest lucru pentru că era perioada în care toți cei ce credeau în Iisus Hristos, în Dumnezeu, și mărturiseau cuvântul evangheliei erau aspru prigoniți. De mic copil Dimitrie era crescut și educat de părinții lui în frică de Dumnezeu, în dragoste față de Iisus Hristos și Evanghelia Sa sfântă și mântuitoare, și împreună îngenunchiau și se rugau în fața a două icoane ce le aveau în casa lor, a Mântuitorului și a Maicii Domnului, și pe care le țineau la loc de mare cinste.

Pe când tânărul Dimitrie avea vârsta de 20 de ani tatăl său a murit. Împăratul Maximilian a chemat la el pe Dimitrie și văzându-l înțelept și viteaz, l-a numit în locul vrednicului său tată. Întorcându- se în patria sa, în Tesalonic, în loc să-i prigonească pe creștini așa cum i- a poruncit Maximilian, a început a mărturisi pe Hristos și a învăța dreapta credință, mărind pe Dumnezeu Cel în Treime închinat și cinstit. Împăratul Maximilian întorcându- se biruitor de la un mare război împotriva sciților și sarmaților, a pornit mari serbări tocmai la Tesalonic. Este chemat și tânărul Dimitrie să aducă jertfe zeilor l-a care se închina împăratul, dar acesta a înțeles că a sosit momentul ca înaintea crudului împărat să- și afirme credința în singurul și adevăratul Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul, toate cele văzute și nevăzute. Întărit de Duhul Sfânt a înțeles că nu este suficient să crezi în taină în Iisus Hristos, în Dumnezeu, ci trebuie mărturisit fără sfială înaintea tuturor, fiind pătruns de cuvintele Sf.Ap. Pavel care le scrisese romanilor: "Cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire" (Romani, 10,10). Cu mare îndrăzneală a mărturisit că Dumnezeul creștinilor este singurul și adevăratul Dumnezeu Căruia trebuie să i te închini și numai Lui se cuvine să-i slujești, pentru că El este Creatorul cerului și al pământului, El din dragoste nemăsurată a trimis în lume pe Unul Născut Fiul Său și a luat trup omenesc din Fecioara Maria, dar fără de păcate, și prin jertfa Sa de pe cruce și prin înviere a izbăvit pe oameni din robia diavolului.

Împăratul, închinător la zei și idoli, s- a mâniat și a poruncit să fie întemnițat spre judecată

și osândă de moarte. Într- o zi făcând un spectacol în aer liber, după obiceiul romanilor, a pus pe un vestit luptător, pe nume Lie, să se lupte cu creștinii pe un pod înalt și să- i arunce jos în niște sulite, epre veselia privitorilor.

Un tânăr creștin , pe nume Nestor, ucenic al Sf. Dimitrie nemaiputând răbda batjocura și uciderea creștinilor a venit la Sf. Dimitrie și i- a zis:”Robule al lui Dumnezeu, mare nedreptate se face împotriva creștinilor, deci roagă- te pentru mine, că vreau să mă lupt cu Lie, și să izbândesc sângele nevinovat al creștinilor”.Sfântul Dimitrie , în lanțuri fiind legat, a binecuvântat pe Nestor și însemnându- l cu semnul Sfintei Cruci, i- a zis:”Du- te frate și te luptă cu Lie, că și pe Lie îl vei birui și pe Hristos Îl vei mărturisi!”. Astfel că Nestor l- a învins pe puternicul Lie, fapt ce l- a mâniat pe împăratul prigonitor de creștini, și a poruncit ca lui Nestor să i se taie capul, și Sfântul Dimitrie să fie și el ucis cu sulite.

Un alt ucenic al lui Dimitrie a luat mantia și inelul sfântului și după ce le- a înmuiat în sângele vărsat din corpul străpuns cu sulite, tămăduia cu ele mulți bolnavi.

În timpul Sf. Consantin cel Mare, cel care printr- un edict a dat libertate tuturor creștinilor, s- a făcut o mică biserică din lemn în Tesalonic, peste moaștele Sf. Dimitrie, unde mulți bolnavi s- au vindecat. Printre ei și- a aflat vindecare și un dregător împărătesc, pe nume Leontie și care a făcut o biserică mare de piatră. În timpul construirii acestei biserici au descoperit racla cu moaștele sfântului, din care izvora mir binemirositor cu care se ungeau cei bolnavi și se vindecau. Biserica făcută de Leontie a fost mărită mai târziu, ajungând cea mai mare și mai veche biserică din Tesalonic, care se păstrează până astăzi. Marele împărat bizantin Justinian, după ce a zidit vestita biserică Sfânta Sofia din Constantinopol, a încercat să aducă aici cinstitele moaște dar sfântul s- a împotrivit.

În chip minunat sfântul a salvat pe cei din Tesalonic de la foamete, în timpul unei secete cumplite, precum și de năvălirea barbarilor care au voit să jefuiască cetatea și pe locuitorii ei.

În „Viața Sfântului Dimitrie se spune că era un paraclisier, anume Onisifor, la biserica sa, care se îngrijea de sfintele moaște. Acesta avea obiceiul să fure din darurile aduse la biserică de credincioși. Sfătuindu- l preoții multă vreme, el nu se lăsa de acest păcat. Odată, pe când lua din cele aduse de credincioși, a fost pedepsit de Sf. Dimitrie și a căzut jos răpus de o boală cumplită. Preoții rugându- se pentru el, și acesta mărturisindu- și păcatul, s- a făcut sănătos.

Iată iubiți credincioși viața sfântă și minunată a Marelui Mucenic Dimitrie Izvorătorul de mir. Câtă putere dă Dumnezeu Cel Bun și Iubitor celor care prin viața lor Îl slăvesc și Îl mărturisesc ca fiind singurul și adevăratul Dumnezeu Căruia trebuie să- i slujim cu toată râvna, cu toată puterea noastră, în așa fel încât să urmăm adagiului liturgic:”Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Sfântul Dimitrie a crezut și a mărturisit prin viața lui închinată slujirii și mărturisirii lui Hristos că”Cel ce Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor și Eu îl voi mărturisi pe el înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri”(Mt.10,32).

Din mulțimea, numai de Dumnezeu știută a sfinților, Sfântul Dimitrie strălucește ca un far luminos, pentru noi, prin puterea exemplului său de viață, de viață închinată cu totul lui Dumnezeu. Să- l cinstim pe Sf. Dimitrie în cântări și laude duhovnicești, și mai ales prin viața noastră care trebuie să abunde de fapte bune, fapte luminoase, preamărind astfel pe Tatăl nostru Care este în ceruri. În ajutorul nostru vine Sf. Dimitrie și toți sfinții care sunt mijlocitori pentru noi înaintea lui Dumnezeu și suntem chemați să slujim lui Dumnezeu împreună cu ei.

Comuniunea și legătura sfinților cu credincioșii o vedem minunat înfățișată în pictura bisericilor noastre mai ales în cele mai noi.Deasupra cupolei vedem icoana Domnului nostru Iisus Hristos, numită Pantocrator, adică Cel ce pe toate le ține cu puterea Sa. În jur vedem chipurile îngerilor, săvârșind Liturgia îngerească și cântând neîncetat:”Sfânt, Sfânt, Sfânt e

Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Lui”(Isaia VI). Apoi urmează icoanele proorocilor care au vestit venirea lui Mesia, icoanele sfinților evangheliști și apoi pe pereții bisericii icoanele sfinților. Toți aceștia se roagă cu credincioșii Mielului lui Dumnezeu, adică Mântuitorului, care se jertfește în mod tainic dar real în Sfânta Liturghie.

Se spune, pe drept cuvânt, că societatea de azi este în criză economică dar și într- una morală, că societatea este într- o gravă decădere morală, că ne lipsesc modelele. Modelele de viață nu ne lipsesc, numai că nu le căutăm unde trebuie și sunt forțe care nu ne arată locul unde să le căutăm ci ne înșeală ațintindu- ne atenția în altă parte. Modelele adevărate și demne de urmat sunt în Sfânta Scriptură, în viața Bisericii, în „Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și temelie a adevărului”(I Tim. 3, 15). Îl avem model suprem pe Iisus Hristos, pe Maica Domnului și pe toți sfinții, pe care îi cinștim cu toată cuviința.

Sfinții sunt prieteni și casnici ai lui Dumnezeu, Ei mijlocesc pentru noi înaintea lui Dumnezeu, se roagă pentru noi și duc rugăciunile noastre la Hristos, la Dumnezeu Însuși. Ei sunt adevăratele modele de viață pe care trebuie să le urmăm în viața noastră. De la ei învățăm cum să- L iubim pe Dumnezeu, cum trebuie să- l iubim pe aproapele nostru. De la sfinți aflăm cât de mare este puterea rugăciunii , a postului și a credinței, a unei credințe mărturisitoare. Ei strălucesc cu putere pe bolta de har a Bisericii lui Iisus Hristos, și ne luminează și ne încălzesc viața noastră, cu dragostea și bunătatea lor.

De aceea ne rugăm și cântăm:” Doamne, de n- am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu- se spre noi. Cum am îndrăzni Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Carele neîncetat îngerii te laudă Ziditorul inimilor, iartă sufletele noastre”.AMIN.

Pr.Vasile- Aurel Pop
Protoiereu al Sigheului